

Życie w przebaczeniu – wolność od potępienia

1) Czas dzielenia się i brania odpowiedzialności.

a) Modlitwa rozpoczynająca.

b) Dzielenie się.

- Czego doświadczyłeś z Bogiem w ostatnim czasie? Co pokazywał Ci Duch Święty przez wersety tygodnia? Powiedz krótko.
- W jaki sposób wprowadziłeś w życie treść ostatniego tematu?
- Powiedz z pamięci lub oddaj sens fragmentu, który był do zapamiętania.
- W jaki sposób zrealizowałeś zeszłotygodniowe cele z list „Wyposażanie” i „Misyjność”?
- Możliwość zapytania o świętość życia, czy nie ma jakiegoś niewyznanego grzechu obecnie, czy jest jakiś obszar, z którym się zmagasz (pomoc w modlitwie) – branie wzajemnej odpowiedzialności za siebie.

2) Temat: Życie w przebaczeniu (wolność od potępienia).

a) Co to jest przebaczenie?

- Przebaczenie to nie – zapomnienie. To brak wykorzystywania przeszłości przeciwko komuś. Przebaczenie jest decyzją, aktem woli i prowadzi do przebaczenia „z serca” – to ostatnie jest procesem. Proces ten musi przebiegać tak długo, jak długo odczuwamy rozgoryczenie, nienawiść, pretensje, obwiniamy kogoś, pragniemy zemsty lub kary dla drugiej osoby. Przebaczenie może dotyczyć innych lub siebie. Dzisiaj skoncentrujemy się na przebaczeniu sobie.
- Kol 2;13-14 (można przeczytać także z kontekstem 11-17) (13) „I was, umarłych na skutek występków i nieobrzezania waszego /grzesznego/ ciała, razem z Nim przywrócił do życia. Darował nam wszystkie występki, (14) skreślił zapis dłużny obciążający nas nakazami. To właśnie, co było naszym przeciwnikiem, usunął z drogi, przygwoździwszy do krzyża”.
- Co to jest zapis dłużny (w innych tłumaczeniach list dłużny)?

→ „Słowo *cheirophon* oznacza zapis lub list dłużny, a dokładnie *autograf*, lecz jego praktyczne znaczenie, to „skrypt dłużny, podpisany przez dłużnika, potwierdzający zaciągnięty dług”. Niezliczone grzechy ludzi widniały na obszernej liście długów u Boga i można powiedzieć, że człowiek zdecydowanie przyznawał się do tego długu. Ludzie byli dłużnikami Boga z powodu swoich grzechów i wiedzieli o tym”¹.

b) Co się z nim stało?

- Został skreślony(wymazany) i usunięty, przygwożdżony do krzyża.

→ „Słowo *wymazać* to w języku greckim *exaleiphein*. Starożytne dokumenty sporządzano albo na papirusie, rodzaju papieru wykonanego z rdzenia sitowia, albo na pergaminie sporządzonym ze skór zwierzęcych. Oba były niezmiernie kosztowne i na pewno nie można ich było marnować. Starożytny atrament nie zawierał kwasów, leżał więc na powierzchni papieru, a nie jak dzisiaj wżerał się w niego, jak to przeważnie robi nowoczesny atrament. Czasami pisarz, dla oszczędności, używał papirusu lub pergaminu, na którym pisano już uprzednio. W tym celu brał gąbkę i wymazywał pismo. Ponieważ atrament pokrywał tylko powierzchnię papieru, mógł być usunięty bez śladu tak, jakby nigdy nie istniał. Bóg w swej zdumiewającej łasce zniszczył rejestr naszych grzechów tak dokładnie, jak gdyby go nigdy nie było. Nie został żaden ślad”².

c) Jaki jest tego skutek?

- Nasze grzechy zostały przebaczone! Jesteśmy wolni od życia w potępieniu.

3) Podsumowanie/praktyczne zastosowanie/plany.

a) Mamy prawo do wolności od życia w potępieniu. Prawo nie działa jednak automatycznie. Potrzebna jest moja odpowiedź.

b) Czy wyznałeś swoje grzechy Bogu? Nie/tak (uwzględnić kontekst wyznaniowy).

- Jeżeli nie, to można to teraz zrobić w modlitwie (o ile ktoś będzie chciał). Jeżeli coś, powstrzymuje osobę w przyjęciu przebaczenia, poprowadzić do uwolnienia. Być może będzie potrzebne dodatkowe spotkanie i modlitwa.
- Jeżeli tak, to grzechy zostały przebaczone! Prawda wynikająca ze Słowa Bożego jest podstawą do przebaczenia sobie – grzech szczerze wyznany to grzech przebaczony.

- c) Czy masz poczucie winy z powodu rzeczy, które zrobiłeś w przeszłości, pomimo że przeprosiłeś za nie Pana Boga?
- Jeżeli nie, można podziękować za to, co uczynił dla nas Jezus.
 - Jeżeli tak, pomóż i poprowadź w modlitwie. Przykładowa modlitwa: „Panie Jezus, dziękuję Ci, że przybiłeś mój list dłużny do krzyża. Dziękuję Ci, że przebaczyłeś moje grzechy. W Twoim imieniu przyjmuję przebaczenie i przebaczam sobie (w tym miejscu, z zależności od potrzeby można wymienić konkretny grzech lub pozostać na poziomie ogólności) Modłę się w drogocennym imieniu Jezusa. Amen.
- d) Czy jesteś wolny od poczucia potępienia? (ciąg dalszy w zależności od reakcji).
Możliwa konieczność dalszego monitorowania sprawy, aż do pełnej wolności.
- e) Jak zamierzasz zastosować dzisiejszy temat w nadchodzącym tygodniu?
- f) Wybór przez prowadzącego celów z list „Wyposażanie” i „Misyjność”.
- g) Fragment do zapamiętania (powtarzaj, rozważaj, zapamiętaj).
- Kol 2; 13-14 - „(13) I was, umarłych na skutek występków i nieobrzezania waszego/grzesznego/ ciała, razem z Nim przywrócił do życia. Darował nam wszystkie występki, (14) skreślił zapis dłużny obciążający nas nakazami. To właśnie, co było naszym przeciwnikiem, usunął z drogi, przygwoździwszy do krzyża”.
- h) Fragmenty do samodzielnego rozważania na kolejne dni (czytanie, rozważanie, notowanie w duchowym dzienniku tego, co Bóg Ci pokazał przez te wersety): Rzym 8;1-2, Hbr 10;17-18, 1P2;24, Iz 53;12, Ps 32;5.
- i) Modlitwa na zakończenie.

¹ William Barclay, *List do Kolosan*, Warszawa: Wydawnictwo „Słowo Prawdy” 1986, s. 68.

² William Barclay, *List do Kolosan*, Warszawa: Wydawnictwo „Słowo Prawdy” 1986, s. 69.